

עין משפט
נר מצוה
קלט:

שילוח הקן פרק שנים עשר חולין

מסורת הש"ס

א ושמ"י פיג' מהל' ערכין
דף יג' ז'
יב ב ג ד ה ז ח ט י
מהל' שמעיה הל' ח
סנה לזין קכ טושי"א יד
יב ו ז ח ט י
טושי"א ט טושי"א יד
יב ז ח ט י
טושי"א ט טושי"א יד
יב ז ח ט י

א) ב"מ קכ ולקמן
קמ"א: תוספתא פ"י הל' ג'
ז) לעיל קמ"א: א) ז) ז'
אמר להו" (ד) וצ"ל: ז'
א) ז'ל כ"ד בלש"ן ז"ל ע"ד
ערוך ערך ק"ן וכן איתא
ב"מ טושי"א טושי"א יד
כ"ד ז' ח ט י
טושי"א ט טושי"א יד
יב ז ח ט י
טושי"א ט טושי"א יד
יב ז ח ט י

תורה אור השל"מ

1. וחשב לו הבהן את
מכסת הערבך עד שנת
היכל ותן את הערבך
ביום ההוא ק"ש לוי'
הקרא בו כג
2. כי יקרא ק"ו צפור
לפניך בדרך בכל יום
על הארץ אפרוחים או
בע"ח והקרא רבצת על
האפרוחים או על
הבע"ח לא תקח האם
על הבנים: דברים כג ו
3. תלה השלח את האם
ביום השלחה תקח לך
למשן לטוב לך והאריק
וקום: דברים כג ו
4. כה אמר יי' הנותן בים
דרדך ובע"ח עינים
נתיבנה ישעיהו מן טו
5. דרך נחש בשמים
בא"ש וק"ו צפור ודרך
אמה בלבי ים ודרך ובר
בעלפתה: משלי י ט
6. ויהי דוד בא עד
הראש אשר ישתחבה
שם לאלהים והנה
לקראתו ויהי האריק
קרוע נתנו ואקדשו את
ראשו: שמואל ב טו לב
7. ואיך לא יקרא דוד
בא"ש לעלם בשמם הוא
כשר ויהי וק"ו טמא
ועשרים שקל:

הנהגות הב"ח

א) ז'ל ז' ח ט י
ב) ע"כ ז' ח ט י
ג) ע"כ ז' ח ט י
ד) ע"כ ז' ח ט י

לענין רש"י

ביב"ט ש' כו"ה ל' ט'
כ"ד ש' טושי"א ק"ו ז"ט:

מוסף רש"י

ויהי שובך. שמקשים
מוטמנים כדפי וקפין
בטוק וז' ז'
וי' הדיסאות הנדלים
בכ"ס (ב"מ ע"ג). חייב
בשילוח. קמ"א ז' ח ט
על בע"ח. דקדוקה נהי'
יקרא פרט למתוק. דלא
מוטמנים ניסו: טושי"א
בפרדס. שמדור וז' ז'
היכל ולזן חובתם לז' ז'
וע"כ מדבריהם ופרט לז'
מוטמנים הוא: שומלם
לז' ז' ח ט י
פסוק: וענין פסוקו:

שיטה מקובצת

א) דא"כ דלא אור עלי
מיחייב דכתיב את הערבך:

יכול אף. ערכין משפיעין יפטר: תלמוד לומר ונסן את הערבך
קדש. אין ערכין קדושים עד שעת נתינת קורא הכי מדריש ומשז
לו הכהן למקדיש את עדה מקנה את מכסת הערבך ושזקיה והיא
את הערבך קאי לערכין דלילו צפדין הקדש כמידי לעיל מיניה
ויהיה לו צלל שום נתינה: ה"ג לפי

שנאמר שלח פסחא. ב' עמיס שומע
לנו לתזיר אתר המנוח האמת עד
שחזק לידו: ה"ל כי יקרא במאורע.
הכחוב מדבר לנשיקולא: קו פ"מ.
אפילו כלפירוט אחד או צביעה אחת
כדתנן במתמטין: לצור טהורה ולא
עממיה. לקמן מפרש על ר' יחזק עוף
משמע בין בטמא בין בטורח אבל לפור
לא אשכחן עוממיה אלף בטורח:
לפינך. משמע נדרי"י כגון צפרדס
ובכזה שפי"א משתמרת דלא קדש
ליה חזרו דלאו מוזמן הוא: כדרך.
לנציא רה"ר: שאין קנו בידך. אין
קנו מוזמן לך ואין קנו לך: ויהי
שוך. ח"ו יוני מדבריות שקנו בצונך
ובשליה פרקן פריך הא כיון דתזרי
קונה לו הבע"ח מוזמן הוא:
עפ"י ח"ס. שנתנין דה"ן קדרות קטנות
במומה וקורין צבי"ש: וצבי"ש.
דירות ומגדל עיר: שקנו צפרדס.
שמדור להשמח אין קנו צינך: ועוד
לפניך למה לי. משום רה"י לפרדס
הואיל וסופני לרבות את הכל: אלף
לפינך. מיציע ליה למייב את שחי
כבר עלו ומדור: בדרך. נני מיציע
ליה ללכוד ימורה: קו צ"ס.
ששטף היס את האילן והיה קו
בכאשו מיציע ללמח דים נמי איקרי
דרך: קו כשמיים. עוף נושא קן
באורי: דרך סממל לא איקרי. אבל
יס איקרי דרך סממל העומן צ"ס
דרך: וארמה על ראשו. אע"פ שהיה
בכאשו לא אכדה את שמה ש"מ ארס
גופיה אדמה הוא מדלל אכדה את
שמה דלא קרייה עפר והשמה נמי
על הארץ קרינא ביה: ועוד זה
שאלו ממנו מנין למשה רמז קודם
שכא שטופו לצבא: כשגם הוא.
כשגם צנימטרי"א כמו משה וכמי
שם והו' ימינו משה ועש"ס שנה
וכן היו ימי משה כלומר עתיד
לנא כשגם משה מן הנוגלים וכן
ימינו: מנין. למעשה המן: המן
העץ. ימלה על העץ: למעשה אספר.
הסתר אסתרי בימי אסתרי יהיה
הסתר פנים ומלאויה לרות רבות
ורעות: מנין. לגדולת מרכ"י: מר
דרור. וקרי ליה ראש לשמיים
לדריקים ואנשי כנסת הגדולה: חד
פני הדרס"אות וחד פני הדרס"אות:
הודרוס. החמיל להתעסק בגדולין:
לידי חווין לי. הנך ששאלו מצני

ישכבסוי הרם נוהג בו'. תימה אמאי לא תני שסאי הדס נוהג
בוכרים ונקבות ושלות הקן אינו נוהג אלף נקבות:
בדרך ברוב יהודה בו'. וה"ל
שנים דאי משום דכתיב
על הארץ א"כ לא ליחמו

בדרך א"כ לא ליחמו
הארץ אלטמט מעטוי נטר כשמיס
אבל קשה דל"כ מתי פריך בסמון
מלך קן כשמיס הכי נמי דמחייב ומלך
קושיא הא כתיב על הארץ ונראה
לפריך דקן כשמיס נחייב נמדך ומעל
הארץ וממעט שנים צנדה רח"ת:
תא שמע תבנית כל צפור
כנף וגו'. וה"ל והא
כתיב (מהל' יא) אין תאמרו לנפשי
נודי הרכס לפור י"ל דפשיטא דרוד
לעוף טהור היה מנמנה עלמו וכן
(שם קמד) כלפור מלטה מפח
יוקסין (ישעיה לא) כלפריס עפות
ומלך בית דלירי נמי בטמא דלטו
טהור מלך טמא לא מלך ומיהו
אפשר דמיידי טהור כדמוכ סיפא
לקרא דכתיב דרוד קן לה ואמרי
דרוד היא טהורה כדמוכ ל' אבלו
טריפות (לעיל דף סג). והא דכתיב
ויוני עלייה (ס) שקנו בטפחין ובבירות
ואוויזן ותרנגולין שקנו בפרדס חייב
בשילוח אבל קנו בתוך הבית וכן ויוני
הדרס"אות פטור בשילוח אמר מר מה דרך
שאין קנו בידך אף כל שאין קנו בידך הא
אלא פרט למוזמן ועוד לפניך למה לי הא
לפניך לאתויי שהיו לפניך ומדור בדרך כרוב יהודה אמר רב דאמר רב
יהודה אמר רב ימצא קן בים חייב בשילוח שנאמר יכה אמר ה' הנותן בים
דרך וגו' אלף מעתה מצא קן בשמים דכתיב דרך נשר בשמים הכי נמי
דמחייב בשילוח הקן דרך נשר איקרי דרך סממל לא איקרי אמרי ליה
פפואי לרב מתנה מצא קן בראשו של אדם מהו וה"ל אמר דוארמה על ראשו
משה מן התורה מנין בשגם הוא כשר המן מן התורה מנין המן העץ
אסתור מן התורה מנין ואנכי אסתור מודכי מן התורה מנין דכתיב
אמר דרוד ומתרגמין מירא דכ"א: ואיהו שאינו מוזמן וכו': ר' חייא ור'
שמעון חד תני הדרס"אות וחד תני הדרס"אות מאן דתני הדרס"אות על שם
הודרוס ומאן דתני הדרס"אות על שם מקומן אמר רב כהנא לידי וזין
וקיימן שיתסר דני בפתי מילא והוה קרא קורי והוה חד מניניה דלא
הוה קרי קורי קורי אמרה לה חברתה סומא אמרי קורי קורי אמרה סומא
אמרי קורי יבירי אתויה ושחטוה יא"ר אשי אמר לי [ר] חנינא מילין מילין
ס"ד אלף אימא כמילין: עוף טמא פטור מלשלח: מנה"מ א"ר יצחק דאמר
קרא כי יקרא קן צפור לפניך עוף משמע לן בין מהור בין טמא צפור
טהור אשכחן דאיקרי צפור טמא לא אשכחן דאיקרי צפור תא שמע
י' תבנית כל צפור כנף מאי לאו צפור בין מהור בין טמא כנף חגבים לא
צפור מהור כנף טמא וחגבים ת"ש ח"ה חיה וכל בהמה רמש וצפור כנף מאי
לאו צפור בין מהור בין טמא וכנף חגבים לא צפור מהור כנף טמא וחגבים
תא שמע י' כל צפור כל כנף מאי לאו כדמקשינן לא כדמשינן תא שמע
י' ואתה בן אדם אמור לצפור כל כנף מאי לאו כדמשינן לא כדמשינן ת"ש
ובענפיהו

כנף וחגבים ת"ש
י' ואתה בן אדם אמור לצפור כל כנף מאי לאו כדמשינן לא כדמשינן ת"ש
ובענפיהו

צניחם של וינו הורדות: וקיימא שיש סרי דרי. ט"ו שויות: כפסי מילא. כל שורה ארכה ברחב מיל ואמרן קירי קירי אדוני אדוני. קירי
הוא לשון אדון צירי היה עוד כדאמר בעירובין (דף ע"ג) גבי בני גליל שאין מדקדקים בלשונם (ו) ההוא דתמיל לקמיה (דרבי ינאי)
[דדינא] דבעא למימר מרי קירי טבלא הויה לי וגו' ומנה מרי צירי טבלא הויה לי וגו' מין: סומא. שוטה בלא ראיה: אימא קירי.
כמו שאנו אומרים: אמרה לה. איה לחברתה: סומא ואימא קירי צירי. לאוהו שאת קורא אדון עבד הוא על שהיה הוא עבד: אפיה. עבדים
ששאלו מענדי הודרוס ושחטוה: אמר לי ר' חנינא מילין. דברי רוח הן שלא דברו מעולם: מילין ס"ד. והאמר רב כהנא לרבי חי' לי
היה רב כהנא מעיד על הדבר ולי לאו דקושטא הוא לא היה אמר: אלף כמילין. על ידי כשפיה מלומדות לדבר אדון עופות: עוף משמע
בין טמא וכו'. לי הוא כתיב עוף הוא המשמע בין טמא בין טהור דכתיב (דברים ה) כל עוף טהור תאכלו וכמיב (שם) כל עוף טהור עמם הוא לכם
וכמיב (ויקרא יא) תשקלו מן העוף: ס"ט. דהאיך הכתוב שלא לעשות עבודה זרה דמות לפור וע"כ אטמאים נמי מזהיר ומתיבא משתמע מיניה
לאו מלפור משתמע בין טמא בין טהורין וכנף לאתויי חגבים: לא לפור טהורה. משתמע מיניה וכנף לאתויי חגבים: תא שמע.
החיה וכל בהמה יהללו את שם ה' וע"כ צפריס עמאים נמי משמתי קמיה ומתיבא דאכריניה דוד לאו מלפור וכנף לאתויי חגבים:
ובענפיהו